

Erezia nimicului cotidian

Costel Zăgan

Și nimic mai mult dar nici mai puțin Ignoranța
știe totul însă nu face nimic Tăcerea răstoarnă
toate cuvintele Nu pune totuși poetul pe fugă
Ce urmează S-ar putea citi Sub fiecare lacrimă
hibernează câte-un poet Lăsat la voia poeziei
se îndrăgostește cu fiecare vers Înăitându-se
cu proxima centauri cu târfa împăratului Istoria
își bagă nasul și-n cele șapte arte Mă rog își ba
gă nasul ei muzical Știați că lucrurile nu visează
Păi cum să viseze domnule
Dacă nu dorm niciodată Degeaba le încântă
greierul cu scripca lui digitală Niște capitaliste
și lucrurile astea atât și nimic mai mult

Costel Zăgan, EREZII DE-O CLIPĂ II